

læg kan løbe op til betydelige Summer, og det har ogsaa sin Betydning, om der for disse Materialer, Maskiner osv. kan tilstaaes Toldfrihed. — Med Henhyn til Vædringsforslaget under Nr. 16 gjorde Ministeren opmærksom paa, at han ikke tidligere har lagt Mærke til dette Udtryk om Arealernes „foreløbige“ Beskyttelse. Det er netop denne Betegnelse „foreløbige Beskyttelse“, som har gjort, at jeg for mit Vedkommende, hvad jeg tillod mig at sige før, vilde være mest tilbøielig til at foreslaa, at Staten strax anlagde det Hele, idet det nemlig er klart, at naar man først skal foreløbig beskytte saadanne Arealer mod Vandets Paa-virkning og bagefter gaa over til permanent Beskyttelse, medfører det betydelige Udgifter. Det gjør det under alle Forhold, ganske særlig under de Forhold, som her ere til Stede, idet man skal bygge i Vandet de Raimure, der skulle opføres, efterat hele det øvrige Anlæg er færdigt, derfor bliver det at forandre den foreløbige Beskyttelse til en endelig Beskyttelse med Raimure vist en kostbar Foranstaltning. Det er derfor, jeg har ønsket, at man strax var gaaet til en endelig Beskyttelse. Naar Ministeren nu imidlertid selv har udtalt, at denne foreløbige Beskyttelse kunde være noget vanskelig og medføre uheldige Resultater, er det muligt, at Udvalget ved Forhandling med den høitærede Minister inden 3die Behandling kunde faae Bestemmelsen forandret.

Bloug: Da det ærede 1ste Medlem for 8de Kredts (Breinholt) har henvist til mine Udtalelser ved første Behandling af denne Sag, skal jeg tillade mig her at udtale, at naar jeg hverken kan tiltræde det Vædringsforslag, som han har stillet, eller det, som min ærede 7de Kollega (S. Hansen) for Kjøbenhavn har stillet, ja endogsaa har fundet mig i, at deres Yttringer om Havnebestyrelsen gif ud af Betænkningen, har jeg gjort dette for ikke at lægge denne Lov nogen Hindring i Veien. Nu ganske vist, vi vide ikke, naar dette Forslag bliver til Lov, men der er maaste Mulighed for, at det kan blive det, om ikke i dette Foraar, saa i alt Fald til næste Winter, og derfor ønsker jeg ikke, at Frihavnsens Indførelse eller Ordning skal gøres afhængig af en eventuel Reform af Havnebestyrelsen. Men jeg er enig med de Herrer deri, at Havnebestyrelsens Ordning, der nu efter Loven af 1858 har bestaaet i 32 Aar, saaledes som den benyttes og udvilles, ikke er tilfredsstillende. Den høitærede Minister, forekommer det mig, yttrede isvrigt sin Beredvillighed til at overveie, om der ikke skulde være Forandringer deri, som kunde være

ønskelige, men han brugte der, saavidt jeg hørte, det Udtryk, at han tænkte paa Havneraadets Udvidelse. Jeg tror netop, at Havneraadet er for uvidit; ikke i Mængde, men i Personalt; thi der sidder Mænd i Havneraadet, som ikke have Interesse for eller Forstand paa Havnevesenet, f. Ex. Kjøbenhavns Overpræsident eller den tidligere Politidirektør. Det er Mænd, der ikke have Noget at gjøre der, og man gjør baade dem og Havneraadet en daarlig Tjeneste ved at sætte dem derind. Jeg tror snarere, Reformen burde gaa i den Retning, at der kom en virkelig Tekniker i Spidsen for Havneraadet. Om der saa forøvrigt skulde være 3, 4, høist 6 søkynlige og handelskyndige Mænd, det skal jeg foreløbig overlade til den høitærede Ministers Overveielse. Mig forekommer Feilen at være den, at Havnekapitainen fra at være Havneraadets Embedsmand er bleven dets Herre og Præsident. Han er dog ikke Tekniker, omend en søkynlig Mand, i Ministeriet er der heller ingen Tekniker; deraf kommer det, at heller intet Menneske paalægger den høitærede Minister Ansvar for, hvad der sker i Kjøbenhavns Havn. Man lægger Ansvar for, hvor det i Virkeligheden er, nemlig hos den raadende Havnekapitain, og det tror jeg er et forkert Forhold. Der bør være en Tekniker i Spidsen for Havneraadet, som kan bære det moraliske Ansvar for Havnen. Med disse Yttringer skal jeg erklære, at jeg stemmer for Udvalgets Flertals Forslag.

S. Hansen: Naar den høitærede Minister udtalte, at jeg altid er i Mindretal i Havneraadet, forholder dette sig ikke rigtigt; men det er en saa ligegyldig Sag, at jeg ikke skal komme videre tilbage dertil. Den høitærede Minister udtalte, at Havneraadet altid blev spurgt om Sager af Vigtighed for Havnen; men det er heller ikke Tilfældet. Havneraadet har blandt Andet ikke været spurgt om, hvorvidt vi overhovedet skulle have Frihavn eller ikke. Der blev forelagt det tvende Projekter, og der blev spurgt om, hvilket man foretrak, og da jeg vilde aabne en Diskussion om, hvorvidt vi overhovedet skulde have en Frihavn, blev jeg afbrudt af Formanden med en Bemærkning om, at det Spørgsmaal foreslaa ikke, vi skulde kun vælge mellem de to Projekter. Der er altsaa overordentlig vigtige Foretagender for Havnen, der slet ikke ere blevne overveiede i Raadet, fordi de ikke forelaa for Havneraadet. Men det er ikke det Gnefte. Jeg erindrer — jeg har ikke forberedt mig paa at svare paa de Bemærkninger, saa jeg husker ikke Datoen — at have læst en Indstilling fra Havnekapitainen, der